

ШУКУР ДАДАШ

С а й л а н м а

Шукрона

ЯНГИ АСР АВЛОДИ

Тошкент
2014

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

Д-15

Дадаш, Шукур

Сайланма. Шукрона / Шукур Дадаш. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2013. 236 б.

ISBN 978-9943-27-171-5

Кириб келган қутлуғ йилимизнинг биринчи санасида олтмиш беш ёшани қаршилаган севимли шоиримиз ўзининг тўйига тўёна билан келибди. Фалсафий йўналиш, ўзига хос шакл-шамойил касб этган шеърларидан ажойиб бир гулдаста тайёрлабди. Ушбу тўплам сиз азиз шеърят мухлислари кўнглига завқ бағишлашига ишончимиз комил.

УЎК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)7

ISBN 978-9943-27-171-5

© Шукур Дадаш, «Сайланма». «Янги аср авлоди», 2013 йил.

Дилдан отилган туйғу,
Ғорағилнинг амри бу!
Хар сатри – дил Қатраси,
Эрур умр лаҳзаси!

ТАВАЛЛО

Майли, жабр тиғи тилсин бу таним,
Андуҳ тошларига урилсин бошим.
Майли, ҳузур қилсин ҳолимдан фаним,
Майли, юз ўгирсин дўстим-сирдошим.

Майли, билмасинлар заррача қадрим,
Дард-ситама ғазнига тўлай тинмай бож.
Аммо бир ўтинчим, сенга, эй Тангрим,
Бир зум ҳам этмагил номардга муҳтож.

САККИЗЛИК

Ҳаётда учратдим ҳалол лабз деб,
Ўзин оромидан кечган улфатни.
Шоҳидман, мард дўстнинг “Йигит сўзи» деб,
Елкага олганин ўзга кулфатни.

Афсус гувоҳ бўлдим, минг афсус, дўстлар,
Мунофиқ, беимон, худбин инсонга.
Дўстликдек бебаҳо улуғ неъматни,
Алмашди мансабдек кўпик унвонга.

АГАР...

Ариқнинг четига ташланган данак,
Униб у, кўрсатди нозик танасин.
Шу тариқа ўсди бегона ўтдак,
Ҳеч ким ўйламади сувин, панасин.

Ой-у йиллар ўтди, ўсиб басавлат,
Кўтара олмади йўғон гавдасин.
Томири нақадар бўш эди аммо,
Деворга ташлади барча новдасин.

Зарари тегмасин дея одамлар,
Танига қўйдилар арра беомон.
Балки узун умри бўлмасди қисқа,
Парвариш айласа эди бир боғбон...

ОЙША ОНА СЎЗЛАРИ

Башарлар улуғи, сарвари олам —
Пайғамбар пойига зор эди диллар.
Буюк зот рухсорин бир кўрмоқликни
Савоб деб биларди азалдан эллар.

Ул Набий имкони эди сарҳадсиз,
Неники истаса бари муҳайё.
Ҳукм-фатволари ўзгармас қонун,
Изидан қуварди шуҳрат, мол-дунё.

Лек уммат ғамида ўтдилар сокин,
Қалб қўрин улашиб, ҳар бир инсонга.
На юмшоқ бир болиш кўрди азиз бош,
На қорин тўймади ҳеч арпа нонга.

ДАРАХТ

Баҳор чоғи чиқарса япроқ,
Куртак дея атар эдилар.
Оличадай гулласа оппоқ,
Бу ёшликнинг рамзи, дедилар.

Ёз келганда қарқара бўлиб,
Булбулларга бўлди ошён.
Кузда бағри ҳосилга тўлиб,
Қувонгирди элни беармон.

САМАР

Атак-чечак қилиб ота фарзандин,
Қўлтиқтаёқ мисол бўлди мададкор.
Инжиқ одатларин йўйди ёшликка,
Қалби пора бўлиб топса ҳам озор.

Умр навбаҳори айлангач кузга,
Барг каби умиди учди ҳавога.
Суйолмади қаддин номард ўғлига,
Суянди беминнат ёғоч асога.

ВИСОЛ

Ой сайрга чиқиши билан,
Юлдузини ахтара кетди.
Қора булут юлдузни шу он,
Ҳасад билан юзин беркитди.

Айрилиқдан ошиқ тўқди ёш,
Бошин қуйи солганча қолди.
Малҳам бўлиб дўстига қуёш,
Булутларни зумда йўқотди.

Сахийлигин кўриб шу замон,
Севаман деб висолга борди.
Лек йўқ эди ҳеч қандай имкон,
Ўзи қуёш ортида қолди!..

ТЕРАК

Эшигим олдида басавлат терак,
Тик ўсар, кўз қувнар бўю бастига.
Дераза ортидан кузатсам сергак,
Тош отади биров, тушиб қасдига.

Одамларга тегмас эмиш сояси,
Мевасиз деб уни қилмишлар бадном.
Устунга ярармиш фақат пояси,
Оддий ёғоч эмиш, хулласи калом.

Билмам, нимагадир қайси бир киши,
Ўйламасдан ёмонотлиғ қилибди.
Бировга ёқмаса тўғри ўсиши,
Бошқача яшашни қайдан билибди!

ТАШБЕҲ

Қўк гўё араздек солган қовогин
Ҳасаддан булутлар тўсган зиёни,
Дилда ҳам шу тундлик, мисоли зулмат.
Бешафқат ҳукмига олган дунёни.

Ҳориган деҳқондек бўрсиқиб юзи,
Осмон узра офтоб аста қўйди бош.
Қоронғу пардасин йиртгач батамом,
Қўкда ҳам, қалбда ҳам балқиди қуёш.

САВОЛ

Бир туп олма айни ёзнинг кечида,
Фарқ пишди қуёшдан нур эмиб, тўйиб.
Ёмони бор эди унинг ичида,
Жимиб турар эди қовжирақ бўлиб.

Бўрон чайқатди-ю, ул туп олмани,
Пишганларин тўкди тупроққа дув-дув.
Ажаб, тўкилмади нега ёмони,
Ахир унинг нафи ҳеч кимга йўқ-ку.

ХАЛҚИМ

Буюк халқим жўшқин бир денгиз,
Томчиман мен, кичик зарраси.
Бағри кенгдир, юраги тубсиз,
Гул масканга чиқиш марраси.

Уриламан гоҳи қирғоққа,
Жажжи қалбим амри туфайли.
Мен оқаман фақат шу ёққа,
Қайга бўлса мен шайман, майли.

Қатраларнинг гоҳо қанчаси,
Айро тушар она баҳридан.
Зероки, мен халқим парчаси,
Ажралмасам бўлди бағридан.

ШУКРОНА

Эзгулик изидан чиқмадим бир дам,
Номарду нокасга эгмадим бошим.
Самимий инсонга бўлдим ёр, ҳамдам,
Эътиқод ва иймон бўлди қуёшим.

Ҳаёт тегирмони гоҳо янчса ҳам,
Давлат деб кечмадим инсоф, иззатдан.
Гоҳ туҳмат камони ёйин санчса ҳам,
Асло чарчамадим савоб, ҳимматдан.

Тўғрилиқ, ҳалоллик бўлди шиорим,
Вафо-ю оқибат кирди қонимга.
Маънодор кечмоқда куз, ёз, баҳорим,
Шукрона айтаман ҳар бир онимга.

ДИЛ ИЗҲОРИ

Шоирлар қадимдан ёрнинг юзини
Ўхшатиб келишар энг гўзал гулга.
Шу гулга маст бўлган ошиқ ўзини
Қиёс этар экан куйчи булбулга.

Севгилим, жамолинг нурли, беқиёс,
Уни кам кўрмайман ҳеч қайси гулдан.
Майли, гулга ўхша, очилгин қийғос,
Лек гулдай тез сўлма, тилайман дилдан.

ЖАННАТМАКОН ЎЛКА

(Маҳмуджон хожи ҳикояси)

Арофат тоғида чўкканда оқшом
Бир аробий менга айлади калом

– Эй, ўзбек муслими, илтимос сенга
Диёринг ҳақида сўзласанг менга

Қайда ўзи ўлканг, қайси маконда?
Тоғлар бағридами ё биёбонда?

Дерлар салкам аср халқинг бечора
Тутқундан юраги бўлганмиш пора

Ислом тақиқ экан йўқмиш ибодат
Европача эмиш ҳатто урф-одат.

Макка зиёрати экан бир эртак
Ушалмай келаркан дилдаги истак

Мана неча йилки гувоҳман ўзим
Юртдошларинг кўриб қувнайди кўзим.

– Ҳа, бордур биродар сўзларингда жон
Эл-юртим ўтмиши кечмади осон

Минг шукр барчаси орқада қолди
Ватаним ҳур ўлка номини олди.

Ватанки тўрт фасл мужассам унда
Қуёш соғинади кўрмаса кунда

Эътиқоди Ислом, Ватан-юраги
Элга хизмат этиш эзгу тилаги

Bu tanishuv parchasidir. Asarning to'liq versiyasi
<https://kitobxon.com/uz/asar/2346> saytida.

Бу танишув парчасидир. Асарнинг тўлиқ версияси
<https://kitobxon.com/uz/asar/2346> сайтида.

Это был ознакомительный отрывок. Полную версию
можно найти на сайте
<https://kitobxon.com/ru/asar/2346>